BDO NEWS

ČERVEN 2021 - ČÍSLO 6

WWW.BDO.CZ

PRVNÍ MĚSÍCE ZKUŠENOSTÍ S VELKOU NOVELOU ZOK

NA STRANĚ 2

ÚROK ZE ZADRŽENÉHO ODPOČTU - DALŠÍ PROLOMENÍ ZÁKONNÉ ÚPRAVY JUDIKATUROU SPRÁVNÍCH SOUDŮ?

NA STRANĚ 3

AKTUÁLNÍ JUDIKÁTY Z OBLASTI DPH

NA STRANĚ 3

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři,

letošní rok je zatím v oblasti legislativních novinek pro podnikatele velmi plodný… Novelizovaný zákon o obchodních korporacích má za sebou půl roku praxe. Od 1. června platí mnohokrát zmiňovaná povinnost uvádět skutečného majitele. Sněmovnou prošla novela stavebního zákona, projednává se zákon o whistleblowingu, do dalšího čtení postoupil návrh zákona o digitální dani. I proto aktuální vydání našeho newsletteru zaměřujeme na aktuální judikáty, zajímavé rozsudky a praktické zkušenosti s novelizovanými zákony.

Abyste i nadále zůstali v obraze, dovoluji si Vás pozvat na dvě nadcházející akce: další setkání z řady #TIMETOLEAD, které se koná 15. června 2021, hostem bude tentokrát pan Miroslav Singer a hovořit budeme o budoucnosti české ekonomiky.

A pak seminář Nová rozhodnutí finanční správy týkající se rodinných nadací a svěřenských fondů, který je určen majitelům firem, zástupcům „family office“, správcům svěřenských fondů a nadací a který se koná 28. června 2021.

Pevně věřím, že budeme mít možnost se na těchto akcích potkat a pokud ne, přeji Vám už nyní pohodové a klidné letní měsíce!

Jiří Šmatlák
Partner

OBSAH

- První měsíce zkušeností s velkou novelou ZOK
- Úrok ze zadrženého odpočtu - další prolomení zákonné úpravy judikaturou správních soudů?
- Aktuální judikáty z oblasti DPH
- Daňová neuznatelnost výdajů na opravu majetku ve vlastnictví poplatníka, který není součástí jeho obchodního majetku

BDO V ČESKU

- Audit, daně, účetnictví & mzdové poradenství, právo, IT a znalectví
- Více než 450 odborníků
- 35 certifikovaných daňových poradců, 30 certifikovaných auditorů, 5 certifikovaných znaleckých expertů
- 6 kanceláří v České republice

PRVNÍ MĚSÍCE ZKUŠENOSTÍ S VELKOU NOVELOU ZOK

Rozsáhlá novela zákona o obchodních korporacích, účinná od 1. ledna 2021, přinesla řadu změn se zajímavým dopadem v praxi. Přinášíme Vám základní přehled a naše dosavadní zkušenosti.

Zápisy povinných údajů do obchodního rejstříku
Jednou z novinek je rozsah údajů, které jsou obchodní korporace povinny zapisovat do obchodního rejstříku. Ty nejběžnější z nich uvádíme níže.

Jedná se jednak **o povinný zápis věcných práv spojených s podíly.** Kromě zástavního práva se tak nově povinně zapisují například údaje o předkupním právu či zákazu zcizení či zatížení. Tato práva vznikají (a tedy vyvolávají zamýšlené účinky), až zápisem do obchodního rejstříku.

Obdobná novinka se týká zápisu **informace o omezení převoditelnosti akcií na jméno**. Novela váže účinnost omezení převoditelnosti na zápis do obchodního rejstříku; to platí i v situaci, kdy je omezení převoditelnosti obsaženo ve stanovách společnosti při jejím založení. Z předchozí úpravy takový požadavek nevyplýval a omezení převoditelnosti uvedené ve stanovách při založení společnosti bylo účinné, aniž by bylo nutné tuto skutečnost zapsat do obchodního rejstříku.

Dále, novela přinesla změnu v případě zápisu právnické osoby jako člena orgánu jiné korporace. Právnická osoba musí povinně zmocnit fyzickou osobu, která ji bude v tomto orgánu zastupovat a nově byla zavedena povinnost takovou fyzickou osobu zapsat do obchodního rejstříku. Nově tak rejstříkové soudy nezapíšou právnickou osobu jako člena orgánu, pokud zároveň nebude zapsaná zmocněná fyzická osoba. Pokud nedoje k zápisu fyzické osoby do tří měsíců od zvolení do právnické osoby do funkce, výkon funkce dokonce ze zákona zaniká. Tato povinnost se týká i právnických osob, které se staly členy orgánů před účinností novely, a které měly povinnost zapsat fyzickou osobu do 1. dubna 2021.

Není-li v konkrétním případě uvedeno jinak, **obchodní korporace je povinna zajistit zápis nově zapisovaných skutečností do obchodního rejstříku nejpozději do 1. července 2021.** Nečekáme přísné uplatňování sankcí ze strany rejstříkových soudů, nicméně doporučujeme všem uvést zápisy do souladu se zákonem.

Rozdělování zisku
Novela významně přepracovala i pravidla pro distribuci zisku obchodní korporace. V souladu s dřívějším rozhodnutím Nejvyššího soudu je nyní postaveno najisto, že **zisk lze rozdělit na základě řádné či mimořádné účetní závěrky až do konce účetního období následujícího po účetním období, pro které byla podkladová účetní závěrka sestavena**. To se ukazuje jako praktické a přináší majitelům společností větší flexibilitu, a to i v okamžiku, kdy poslední účetní výkazy jsou již relativně neaktuální. Novela tak přisuzuje větší váhu tzv. testu úpadku. Přestože valná hromada o výplatě zisku v souladu se zákonem rozhodla, je odpovědností statutárního orgánu s péčí řádného hospodáře posoudit, zda distribuce volných peněžních prostředků neohrozí solventnost společnosti.

Maximální výše rozdělitelné částky zisku a jiných vlastních zdrojů je nyní stanovena obecně pro všechny obchodní korporace. Obecně platí, že rozdělovaná částka ve společnosti nesmí překročit tzv. reziduální zisk, tedy součet zisku posledního účetního období, zisku minulých let a případných ostatních fondů, snížený o příděly do rezervního fondu a jiných zákonných nebo dobrovolných účelově vázaných fondů. **Výslovně se tedy počítá i s možností vyplácení nerozděleného zisku z minulých let, což je ovšem závěr, ke kterému praxe již dříve dospěla**.

Změn doznala i úprava záloh na podíly na zisku. Zákon nově stanoví, že se záloha vrací do tří měsíců od sestavení účetní závěrky, ledaže zisk určený k výplatě na základě účetní závěrky dosahuje alespoň součtu vyplacených záloh a valná hromada rozhodla o jeho výplatě. V takovém případě pouze dojde k zúčtování vyplacených záloh. O výplatě rozhoduje statutární orgán (třebaže obvykle na popud akcionářů), a proto i zde musí členové statutárního orgánu posoudit zálohu s řádnou péčí z pohledu likvidity a solventnosti.

Převod či zastavení závodu nebo části jmění
Novela ZOK mimo jiné také zpřesnila podmínky, za jakých lze disponovat se jměním s.r.o. a a.s., nebo jeho významnou částí. Běžně se to týká holdingových či projektových společností vlastnících jediné aktivum (například podíly nebo akcie v jiné obchodní korporaci, nemovitosti, pohledávky nebo práva duševního vlastnictví). Praktický dopad to má nejčastěji v oblasti financování a zajišťování úvěrů.

Podle novely **do působnosti valné hromady patří schválení nejen převodu nebo zastavení závodu, ale nově také takové části jmění, která by znamenala podstatnou změnu skutečného předmětu podnikání nebo činnosti společnosti**. U projektových společností o takovou podstatnou změnu jistě půjde vždy při nakládání s jejich jediným významným aktivem. V případě operativních společností může být individuální posouzení složitější.

Jisté však je, že v praxi banky a jiní věřitelé požadují toto schválení z opatrnosti v zásadě vždy, když se schvaluje zřízení zástavního práva k majetku dlužníka či zástavce. Důsledkem absence souhlasu valné hromady je totiž relativní neúčinnost právního jednání a možnost společníků platnost zajištění rozporovat. Navíc, v případě akciové společnosti musí souhlas valné hromady mít formu notářského zápisu, což dle našeho názoru představuje zbytečný náklad, zejména v případě jednočlenných společností.

Závěrem
Třebaže novela ZOK pro většinu podnikatelů nepřinesla až tak zásadní

novinky, změna právní úpravy se dotkla praxe poměrně významně. Podle našeho názoru převážně pozitivně. Zároveň všem, kteří tak ještě neučinili, doporučujeme zkontrolovat své zakladatelské právní dokumenty a stav zápisu v obchodním rejstříku, neboť lhůta 1. července 2021 pro uvedení do souladu s novelou se již kvapem blíží.

Štěpán Kleček
stepan.klecek@bdolegal.cz

ÚROK ZE ZADRŽENÉHO ODPOČTU - DALŠÍ PROLOMENÍ ZÁKONNÉ ÚPRAVY JUDIKATUROU SPRÁVNÍCH SOUDŮ?

Pokud společnosti žádají o vrácení nadměrného odpočtu DPH, stává se, že jim stát (FÚ) částku dlouhodobě zadržuje. Od roku 2015 přiznávají finanční úřady plátcům DPH na základě nového ustanovením daňového řádu (§ 254a), u kterých prověřovaly oprávněnost nadměrného odpočtu DPH (daňovou kontrolou nebo postupem k odstranění pochybností), nárok na úrok za dobu, kdy byl odpočet prověřován, a to ve výši 1 % p.a.+repo sazba ČNB. Výše tohoto úroku byla v letech 2017 a 2021 upravena (navýšena). Jak bude dále rozvedeno, ani úrok 1 procento (z roku 2015), ani 2 procenta (z roku 2017) však tuzemské soudy nepovažují za adekvátní finanční kompenzaci za dlouhodobé neoprávněné zadržování odpočtu DPH.

Drtivá většina odborné, ale i laické veřejnosti v červenci roku 2020 zaznamenala v této oblasti, dá se říct, přelomový rozsudek Nejvyššího správního soudu (ve věci EP ENERGY TRADING – sp. zn. 1 Afs 445/2019), ve kterém první senát s odkazem na aktuální judikaturu Soudního dvora Evropské unie prohlásil tuzemskou právní úpravu zakotvující úrok z daňového odpočtu (§ 254a daňového řádu) za nesouladnou s unijním právem. Podle Nejvyššího správního soudu český zákon neposkytuje daňovým subjektům dostatečnou finanční náhradu za to, že po nepřiměřeně dlouhou dobu nemohli tito podnikatelé disponovat s nadměrným odpočtem DPH, který vykázali ve svém daňovém přiznání. Soudní dvůr totiž uvádí, že v takovém případě je v souladu se zásadou neutrality daně z přidané hodnoty zapotřebí nahradit plátcům DPH tzv. hospodářskou zátěž. Ta představuje úrok, který by v případě půjčky platila osoba, která není úvěrovou institucí. Tím je myšlen typicky úrok z podnikatelského úvěru. Nejvyšší správní soud v předmětné věci posuzoval výši úroku z daňového odpočtu dle §254a daňového řádu ve znění účinném od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2017, ve kterém zákon přisuzoval úrok ve výši repo sazby ČNB zvýšené o jeden procentní bod. V rozsudku uvedl, že bez většího zkoumání je na první pohled zjevné, že běžný úrok placený neúvěrovými institucemi (podnikateli) vysoce převyšuje zákonný úrok z daňového odpočtu dle § 254a. Na to konto dodal, že v takové situaci, kdy tuzemská právní úprava odporuje unijnímu právu, je nutné aplikovat závěry uvedené v rozsudku „Kordárna" (rozsudek NSS sp. zn. 7 Aps 3/2013), tedy přiřknout daňovému subjektu úrok ve výši 14 procentních bodů plus repo sazbu ČNB.

Vzhledem k tomu, že dotčená právní úprava úroku z daňového odpočtu doznala v průběhu její existence legislativních změn (od 1. 7. 2017 a od 1. 1. 2021), a to primárně v otázce postupného navýšení úroku a určité modifikace doby úročení, a vzhledem k tomu, že se Nejvyšší správní soud v rozsudku EP ENERGY TRADING výslovně zabýval pouze zněním tohoto ustanovení od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2017 (tj. zmíněný úrok ve výši jednoho procentního bodu), **vznikla mezi odbornou veřejností otázka, zdali novelizované ustanovení § 254a daňového řádu od 1. 7. 2017 je již úpravou souladnou s unijním právem či nikoli?**

Vždy jsme byli přesvědčeni, že **ani navýšením úroku z jednoho procentního bodu na dva procentní body od 1. 7. 2017 nedošlo ke zhojení zásadních nedostatků české právní úpravy ve vztahu k požadavkům evropské legislativy.** Proto jsme s klienty, kteří sdíleli naši myšlenku, vstoupili do sporu s finanční správou, a to s obdobnými argumenty a s oporou v dosavadní judikatuře tuzemských, ale i evropských správních soudů.

Dne 28. dubna 2021 došlo v naší společné věci k rozhodnutí Krajského soudu v Brně, který se ztotožnil s naším právním pohledem na úrok z daňového odpočtu ve znění od 1. 7. 2017, a **i tento úrok soud prohlásil za zjevně odporující unijnímu právu (konkrétně čl. 183 Směrnice o DPH)**. Krajský soud svůj právní závěr opřel, stejně jako Nejvyšší správní soud ve věci EP ENERGY TRADING, o poslední rozsudky Soudního dvora Evropské unie (primárně rozsudek ze dne 23. dubna 2020 ve spojených věcech C-13/18 a C-126/18 Sole-Mizo a Dalmandi Mezogazdasági). **Zopakoval, že úrok ze zadrženého odpočtu musí odpovídat výši úroku hrazeného neúvěrující institucí.** Současně s odkazem na část důvodové zprávy k novele § 254a daňového řádu uvedl, zákonodárce úrok z daňového odpočtu od 1. 7. 2017 koncipoval jako finanční kompenzaci pohybující se mezi úroky z vkladů a úroky z úvěrů. Už toto uchopení svědčí tomu, že takový úrok nemůže odpovídat unijním požadavkům. Zároveň soud dodal, že v daném období takto nízké úrovni (repo sazba + 2 procentní body) neodpovídaly ani výše úroku z hypotečních úvěrů, tj. dlouhodobých a zajištěných úvěrů.

Krajský soud svým názorem, který lze v současném okamžiku na tomto poli považovat za jeden z prvních, ne-li úplně první, zažehl plamínek naděje za skutečně adekvátní finanční kompenzaci pro všechny podnikatele, jimž správce daně nepřiměřeně a neoprávněně dlouho zadržoval nadměrný odpočet, i v období po 30. 6. 2017 (tj. po rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci EP ENERGY TRADING). Definitivní závěr však podá až Nejvyšší správní soud, který se touto otázkou bude jistě dříve či později zabývat. My jsme přesvědčeni, že ani úrok ve výši dva procentní body nemůže před Nejvyšším správním soudem co do jeho souladnosti s unijním právem a aktuální judikaturou obstát.

Vít Křivánek
vit.krivanek@bdolegal.cz

AKTUÁLNÍ JUDIKÁTY Z OBLASTI DPH

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) vydal nedávné době dva zajímavé rozsudky, které budou mít, podle mého názoru, zásadní dopad do dosavadní správní praxe.

Prvním z nich je rozsudek, který mění úhel pohledu na počátek běhu lhůty pro opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky (rozsudek C - 507/20 FGSZ Földgázszállító ze dne 3. března 2021).

Rozsudek uvádí, že je-li stanovena vnitrostátní promlčecí lhůta pro podání žádosti o vrácení DPH z nedobytné pohledávky, pak tato lhůta

musí začít běžet nikoli okamžikem původní splatnosti pohledávky, ale okamžikem, kdy se pohledávka stala s konečnou platností nedobytnou.

Český zákon o dani z přidané hodnoty uvádí v odst. 4 § 46, že opravu základu daně u nedobytných pohledávek, rozuměj, aby dodavateli stát vrátil odvedenou DPH zpět, nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

Umožňuje sice uvedenou lhůtu přerušit např. v případě vedeného exekučního řízení, insolvenčního řízení, nebo po dobu řízení o pozůstalost, ale stále se lhůta počítá již od okamžiku dodání zboží resp. poskytnutí služby. To je zcela evidentně v rozporu s citovaným rozsudkem.

Rozsudek řeší situaci, kdy společnost FGSZ přihlásila v roce 2011 do insolvenčního řízení svou pohledávku a po ukončení tohoto řízení v roce 2019 pohledávka s konečnou platností zanikla jako neuhrazená. FGSZ následně podala žádost o vrácení DPH, která byla správcem daně zamítnuta z důvodu marného uplynutí vnitrostátní pětileté promlčecí lhůty, počítané od původní splatnosti pohledávky.

SDEU odmítl akceptovat vnitrostátní lhůtu, která v podstatě brání opravě základu daně např. z důvodu délky vymáhacího řízení a tím praktickému využití uvedeného institutu opravy základu daně.

SDEU připomenul, že pokud členský stát stanovil, že nárok věřitele na snížení základu daně uvedené v čl. 90 DPH směrnice podléhá promlčení, musí příslušná promlčecí lhůta začít běžet nikoli okamžikem původně stanovené splatnosti pohledávky, ale okamžikem, kdy se pohledávka stala s konečnou platností nedobytnou. SDEU poté doplnil, že čl. 90 odst. 1 směrnice splňuje podmínky požadované k tomu, aby měl přímý účinek.

Citovaný rozsudek sice neřeší další lhůty k opravě základu daně, ale můžeme předpokládat, že i v těchto případech by se názor SDEU nelišil.

Ještě výraznější dopad bude mít do správní praxe rozsudek SDEU, který **řeší paušální sankcionování neoprávněného odpočtu DPH** (rozsudek C - 935/19 Grupa Warzywna ze dne 15. dubna 2021).

V tomto rozsudku SDEU dochází k závěru, že je v rozporu s DPH směrnicí a zásadou proporcionality taková vnitrostátní právní úprava, která stanovuje paušální sankci ve výši 20 % neoprávněně nárokovaného odpočtu daně v případě, že účastníci plnění nesprávně posoudili daňový režim plnění, kdy nic nasvědčuje existenci daňového úniku.

Tuzemská úprava sankcí stanoví v § 251 daňového řádu mj. paušální penále ve výši 20% z doměřené daňové povinnosti, a to bez ohledu na důvod, pro který došlo k doměření DPH. Lze tedy mít za to, že jde o identickou sankci, ke které se vyjadřoval SDEU.

Polská společnost nabyla nemovitost a odečetla DPH, kterou uhradila prodávajícímu. Polský správce daně uzavřel, že smluvní strany nesprávně posoudily DPH režim daného plnění, neboť z důvodu, že nepředložily prohlášení o vzdání se osvobození (srovnej ustanovení § 56 odst. 6 českého ZDPH), se jednalo o osvobozený převod nemovitosti. V důsledku toho společnosti odmítl nárok na odpočet a stanovil jí nediskreční zákonnou sankci ve výši 20 % z částky neoprávněně nárokovaného odpočtu.

SDEU uvedl, že uvedená sankce je v daném případě uložena osobě povinné k dani, která ve vztahu k DPH nesprávně kvalifikovala plnění, automaticky, tudíž způsob jejího stanovení neumožňuje daňovým orgánům individuálně posoudit její výši, tak aby bylo zajištěno, že nejde nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů spočívajících v zajištění správného výběru daně a předcházení daňovým únikům. Takováto vnitrostátní právní úprava je pak v rozporu s čl. 273 DPH směrnice a zásadou proporcionality.

V podstatě SDEU uložil správci daně, aby při ukládání sankcí přihlédl k tomu, jakým způsobem došlo ze strany plátce daně ke krácení DPH. Vzhledem ke znění daňového řádu lze, podle mého názoru, využít uvedený rozsudek např. v případě žádosti o prominutí uložených sankcí. Stejně jako v předešlém případě je správce daně povinen uvedený rozsudek SDEU ode dne jeho vydání akceptovat ve své správní praxi.

Igor Pantůček
igor.pantucek@bdo.cz

DAŇOVÁ NEUZNATELNOST VÝDAJŮ NA OPRAVU MAJETKU VE VLASTNICTVÍ POPLATNÍKA, KTERÝ NENÍ SOUČÁSTÍ JEHO OBCHODNÍHO MAJETKU

Nejvyšší správní soud („NSS") ve svém rozsudku (sp. zn. 8 Afs 204/2019-42) z března 2021 potvrdil postup správce daně, který vyloučil z daňově uznatelných výdajů poplatníka náklady na opravu a údržbu majetku, který nebyl vložen do jeho obchodního majetku. O co se konkrétně jednalo?

Finanční úřad doměřil v rámci daňové kontroly daň poplatníkovi daně z příjmů fyzických osob (pronajímateli penzionu a souvisejících zařízení) za zdaňovací období let 2011 až 2013, a to z výdajů, které poplatník vynaložil na opravy, údržbu a provoz nemovitostí (pozemků), které nebyly zařazeny v jeho obchodním majetku, avšak poplatník tyto výdaje považoval za výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, čímž si snížil výsledný základ daně.

Správce daně dospěl k závěru, že poplatník učinil součástí svého obchodního majetku ve smyslu § 4 odst. 4 Zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP") pouze budovy penzionů. Vložení

souvisejících pozemků již poplatník neprokázal. Uplatněné výdaje týkající se opravy, údržby a provozu těchto dalších nemovitostí (v obchodním majetku nezařazených) tak reklasifikoval v souladu s § 25 odst. 1 písm. u) ZDP jakožto daňově neúčinné.

Poplatník však argumentoval tím, že na sporných nemovitostech se nachází zařízení, která jsou využívána ubytovanými klienty, resp. jsou pronajímána spolu s penziony (sportoviště, tenisový kurt, sauna, bazén, parkoviště, kolárna, lyžárna). Výdaje vynaložené na tyto nemovitosti tak považoval za výdaje k dosažení a udržení zdanitelných příjmů. Svoje zdůvodnění také podpořil obsahem webových stránek z let 2011 až 2013, z nichž plyne, že poplatník nabízel jako součást ubytování i služby nacházející se na sporných pozemcích. Poukázal rovněž na daňovou kontrolu z roku 2009, která vynakládání výdajů na opravu a údržbu sporných pozemků a dále nákladů na daň z nemovitostí nezpochybnila, a ponechala předmětné výdaje jako daňově účinné. Poplatník dále argumentoval tím, že pokud byly výdaje související s majetkem zachyceny v daňové evidenci (jako důkazní prostředek předložil opisy údajů z peněžního deníku), jedná se v případě předmětného majetku o majetek obchodní.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu
Pro posouzení daňové účinnosti uplatněných výdajů jsou v kontextu popisovaného případu stěžejní zejména následující ustanovení ZDP.

- **§ 4 odst. 4 ZDP**
  obchodním majetkem se pro účely daně z příjmů fyzických osob rozumí souhrn majetkových hodnot (věcí, pohledávek a jiných práv a penězi ocenitelných jiných hodnot), které jsou ve vlastnictví poplatníka a o kterých bylo nebo je účtováno anebo jsou nebo byly uvedeny v evidenci majetku a závazků pro účely stanovení základu daně a daně z příjmů.
- **§ 25 odst. 1 písm. u) ZDP**
  za výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat zejména výdaje na osobní potřebu poplatníka; včetně výdajů vynaložených na opravu, údržbu nebo technické zhodnocení majetku sloužícího k podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, který poplatník uvedený v § 2 ZDP nezařadí do obchodního majetku podle § 4 odst. 4 ZDP.

Pokud tedy chcete jakožto podnikatel svůj majetek podřadit pod obchodní, musíte o něm začít účtovat, nebo jej vést ve své daňové evidenci („DE"). **NSS nicméně zdůraznil, že účtování o majetku (vedení v DE) samo o sobě nedokládá vložení věcí do obchodního majetku pro účely daně z příjmů. Co je či není předmětem daně, nestanoví účetní předpisy, ale ZDP.**

Kromě účtování (vedení v DE) je důležitým kritériem pro určení obchodního majetku podnikatele také jeho povaha a způsob nakládání s ním. Majetek podnikatele fyzické osoby totiž může být v zásadě dvojího charakteru – majetek sloužící k osobním potřebám a majetek, který je určen k podnikání. **Je nutné tedy vycházet z principu, že obchodním majetkem dle ZDP může být pouze takový majetek podnikatele, který souvisí s jeho podnikatelskou činností a v této souvislosti je tedy také skutečně využíván.**

Lenka Froschová
lenka.froschova@bdo.cz

NEZAPOMEŇTE SI ZAPSAT DO KALENDÁŘE: PŘEHLED PLÁNOVANÝCH SEMINÁŘŮ A WEBINÁŘŮ

Srdečně vás zveme na naše odborná školení a setkání, na nichž se dozvíte novinky z oblasti daní, financí, účetnictví, legislativy a digitalizace.

ROZHOVOR TIMETOLEAD S BDO #2: POHLED NA ČESKOU EKONOMIKU OČIMA MIROSLAVA SINGERA

- 15. 6. 2021, 16:00 - 17:00 - online

Přidejte se k zajímavým diskuzím odborníků o podnikání, strategii a jejich zkušenostech. Inspirujte se a pojďte s námi převzít vedení. Druhé z pravidelných neformálních setkání specialistů BDO a hostů v rozhovorech na aktuální témata je rozhovor s Miroslavem Singerem, hlavním ekonomem Generali CEE Holding, členem NERV a bývalým guvernérem ČNB. Dozvíte se například: Jak ekonomicky zvládáme krizi posledního roku a půl? Co čekat ve zbytku roku 2021? A jaká je budoucnost českého byznysu?

KONFERENCE CAFIN: CFO FUTURE

- 22. 6. 2021 , 16:00 – 21:30 - Praha

Digitalizace mění svět nejen ve financích. Zveme vás na konferenci CFO Future, odborné a zároveň inspirativní setkání, jehož cílem je rozvinout debatu a networking mezi finančními profesionály, a to vše v uvolněné a přátelské atmosféře. Dozvíte se zajímavé názory profesionálů, best practice z případových studií a můžete se inspirovat příběhy přímo z české praxe v několika blocích přednášek nebo v panelové diskuzi.

SEMINÁŘ BDO: NOVÁ ROZHODNUTÍ FINANČNÍ SPRÁVY TÝKAJÍCÍ SE RODINNÝCH NADACÍ A SVĚŘENSKÝCH FONDŮ

- 23. 6. 2021, 9:00 - 11:30 - Praha

Chcete vyčlenit do svěřenského fondu či nadace majetek a čekáte, až jimi obdarujete své potomky? Víte, v jaké hodnotě bude nadace či svěřenský fond majetek evidovat? Z jaké hodnoty budou tyto instituce či obmyšlení platit daně? Zásadní vysvětlení kolem zdaňování obmyšlených a samotných nadací či svěřenských fondů přinesly koordinační výbory Komory daňových poradců a Generálního finančního ředitelství. Srdečně vás zveme na dopolední setkání, kde představíme ty největší a nejdůležitější změny, které byste měli vědět jako správci či osoby zajímající se o vyčlenění majetku do nadace či svěřenského fondu.

Přednášející

- Zenon Folwarczny, Partner
- Jiří Šmatlák, Partner
- Ivan Kovář, Partner

WEBINÁŘ BDO: WORLD OF PRIVATE CLIENTS

- 23. 6. 2021, 17:00 - 18:00 – online (anglicky)

Na webináři se seznámíte s výsledky studie World of Private Clients research report a budete mít příležitost vyslechnout si přímo odborníky BDO na privátní klienty z celého světa. Naši řečníci z úzných světových

poboček BDO se budou zabývat dopady COVID-19 na naše klíčové pilíře, poskytnou vám svůj pohled na svět privátních klientů a na to, co můžeme v této oblasti očekávat v budoucnu.

WEBINÁŘ BDO: KYBERNETICKÁ BEZPEČNOST - AKTUÁLNÍ TRENDY A VÝZVY

- 14. 9. 2021, 9:00 - 11:30 - Praha

Současná doba je pro společnosti velkou výzvou, vytváří tlak na digitální transformaci a tak vznikají nová kyberbezpečnostní rizika. Podle expertů jsou aktuálně po pandemii druhou největší hrozbou pro podnikání kybernetické útoky. Jak rok pandemie ovlivnil fungování společností v oblasti kyberbezpečnosti a jaké jsou výhledy na nejbližší dobu? Na online semináři vám představíme výsledky průzkumu situace kyberbezpečnosti v českých i mezinárodních firmách a navrhneme vám možné řešení jak tyto hrozby minimalizovat.

Přednášející

- Martin Hořický, Partner

BDO Czech Republic s.r.o., česká společnost s ručením omezeným (IČ 264 02 220, registrovaná u Městského soudu Praha, oddíl C, vložka 168717, auditorské oprávnění Komory auditorů ČR č. 462), je členem BDO International Limited (společnosti s ručením omezeným registrované ve Velké Británii) a je součástí mezinárodní sítě nezávislých členských firem BDO.